

wych i studentów pedagogiki, których celem będzie ukazanie autorskich sposobów badania biografii.

Zachęcamy do różnorodnych form prezentacji w wybranych przez siebie zakresach: referaty teoretyczne, komunikaty z badań, głosy w dyskusji oraz przygotowanie warsztatów biograficznych.

Państwa zgłoszenia pozwolą na doprecyzowanie tematyki obrad konferencyjnych. Czekamy więc w Łodzi, mając nadzieję na kolejne inspirujące spotkanie naukowe.

Organizatorzy
prof. dr hab. Elżbieta Dubas
dr Joanna Stelmaszczyk, mgr Wojciech Świtalski

Akademickie Towarzystwo Andragogiczne

ma zaszczyt zaprosić na

VIII konferencję naukową z cyklu *Zakopiańskich Konferencji Andragogicznych*:

Społeczno-kulturowe aspekty czasu w kontekście uczenia się dorosłych, Zakopane, 15–16 maj 2014 r.

Szanowni Państwo,

Zgodnie z ustaleniami podjętymi na VII konferencji ATA (Zakopane 2011) zapraszamy do udziału w kolejnej konferencji, która będzie kontynuacją podjętej wtedy problematyki dotyczącej szeroko rozumianych zagadnień uczenia się dorosłych. Celem VIII konferencji będzie teoretyczna refleksja, prezentacja wyników badań oraz wymiana poglądów i doświadczeń wokół społeczno-kulturowych aspektów czasu w kontekście edukacji i uczenia się dorosłych.

Czas to kategoria szczególna, będąca obok przestrzeni, o której dyskutowaliśmy na poprzedniej konferencji, podstawowym wymiarem życia człowieka. Wyznaczając ramy każdej naszej aktywności, w odniesieniu do uczenia się i edukacji czas ma istotne, wręcz wymierne znaczenie. W tej perspektywie doświadczamy czasu w naszej codzienności, którą dzielimy na czas nauki, czas pracy i czas zabawy, by ograniczyć się tylko do tych podstawowych form aktywności. Z drugiej strony Zygmunt Bauman wskazuje, iż współcześnie nastąpiło unicestwienie czasu. Czy zatem czas nie ma już znaczenia w edukacji i uczeniu się dorosłych? A może jest odwrotnie, skoro zniwelowaliśmy czas, to uczenie się, doświadczanie, edukacja nabierają innego charakteru – nie są już procesem, lecz stają się mozaikowe, składane jak puzzle, nie zawsze do siebie przystające, przybierają postać pointylistyczną, które tak jak dzieło malarskie, możemy zobaczyć dopiero z oddalenia, z perspektywy doświadczeń biograficznych?

Czas jest także w naszej codzienności kategorią doświadczaną w wieloraki sposób. Odzwierciedlamy to w języku, w którym metaforycznie nadajemy mu różne znaczenie. Jedną chyba z najczęstszych metafor jest stwierdzenie przywoływane za Benjaminem Franklinem *czas to pieniądz*. A zatem postrzegamy, iż tak jak pieniądz, czas ma także ograniczony wymiar, można go wydać, stracić, oszczędzać, trwonić, używać, mieć dosyć, odczuwać brak i wiele innych wyrażań metaforycznych można przywołać. W tym kontekście uczenie się, edukacja jest także postrzegana. Nadajemy bowiem tym praktykom konkretny wymiar czasowy. W edukacji formalnej, wręcz ustawowo przydzielamy ilość czasu zarówno na poszczególne etapy edukacji, w tym także uczenia się, jak też na poszczególne przedmioty, na pojedyncze jednostki dydaktyczne, a nawet określamy ile czasu ma uczeń/student przeznaczyć na uczenie się poza instytucją edukacyjną. W edukacji nieformalnej, a także w uczeniu się, ludzie dorośli poprzez tę metaforę wyrażają doświadczenie czasu, jako czas utracony, niewykorzystany, pusty, jak zbyt późny (za późno na naukę), ale również czas wypełniony aktywnością, poznawaniem, zdobywaniem wiedzy, wzrastaniem. Stąd kolejne pytania. Jakie zatem znaczenie ma dziś czas w edukacji i uczeniu się? Czy uczenie się i edukacja są w kulturze konsumpcyjnej towarami wartościowymi dla dorosłych? Czy w ogóle można postrzegać uczenie się i edukację w wymiarze czasowym, zatem wymiernym, wartościowym? Jaka rola jest andragoga, edukatora, nauczyciela dorosłych w czasowej perspektywie edukacji i uczenia się?

Czas jest też postrzegany poprzez inną metaforę, która dzisiaj oddaje bardzo wymownie naszą epokę. Chodzi o postrzeganie czasu jako przedmiotu ruchomego, co wyraża się m.in. poprzez określenia: czas płynie, ucieka, wlecze się, gonić czas, czas miniony, przeszły, czas przyszły, ale też – czas stoi w miejscu, przemijamy w czasie, cofamy się. Metafora „płynności” została przez Zygmunta Baumana uznana jako najbardziej trafnie oddająca istotę nowej fazy nowoczesności, jako nowoczesność płynna, w której czas przestaje nadawać znaczenie przestrzeni, czas jest nieuchwytny, a jego cechą jest „momentalność” i natychmiastowe wyczerpanie się. Momentalność czasu zasadniczo zmienia funkcjonowanie człowieka. W odniesieniu do uczenia się i edukacji może prowadzić dorosłych do wyborów, które andragogom/pedagogom ukształtowanym na tradycji uniwersyteckiej trudno będzie akceptować. Z jednej strony mogą to być zachowania nie podejmowania uczenia się, z drugiej strony – do podejmowania częstych, ale krótkich form edukacji, dających szybko potrzebne kompetencje, aby także szybko o nich zapomnieć. Edukacja staje się epizodem, uczenie się również. Jakie zatem dla uczenia się i edukacji znaczenie ma czas na przestrzeni życia człowieka? Czy oznacza, iż w każdym momencie naszego życia możemy je podejmować, czy też paradoksalnie, skoro ciągle „mamy czas” na te praktyki, nieustająco je odkładamy? Czy też mamy do czynienia ze społeczeństwem poedukacyjnym, jednak podejmującym praktyki uczenia się poprzez przeróżne formy i sposoby? Wreszcie czy płynność czasu, zwłaszcza coraz szybszy w subiektywnym odczuciu wielu dorosłych upływ czasu, nie sprawia, iż oceniamy, że jest już za późno na naukę, edukację? Jakie znaczenie ma ta kategoria w naszej biografii, w tym zwłaszcza biografii edukacyjnej?

Kategoria czasu w odniesieniu do uczenia się pozwala nam zatem na bogactwo rozważań, ujęć, interpretacji. Konceptualizacja czasu, jego znaczenia w przebiegu uczenia się i edukacji zdaje się być dziś podstawowym wyzwaniem dla andragogiki. Chcielibyśmy, aby wokół tej kategorii ogniskowały się nasze wystąpienia.

Zwracamy się do Państwa z prośbą o przyjęcie zaproszenia i włączenia się do dyskusji, wprowadzenia dalszych aspektów postrzegania różnorodnych wymiarów rozumienia czasu w odniesieniu do uczenia się dorosłych. Ukazanie różnorodnych kontekstów i w ujęciu różnych perspektyw badawczych tytułowych zagadnień będzie możliwe jedynie z Państwa udziałem.

Do uczestnictwa w konferencji zapraszamy andragogów, pedagogów, gerontologów, zarówno teoretyków, jak i praktyków oraz wszystkich zainteresowanych problematyką uczenia się dorosłych.

Termin: 15–16 maja 2014 r.

miejsce konferencji: **Wojskowy Zespół Wypoczynkowy, Zakopane, ul. Stanisława-Nędzy Kubińca 101, 34–511 Kościelisko, Tel. (18)2079300**, <http://www.wzw.zakopane.pl>
<https://www.facebook.com/pages/WDW-Zakopane/226402114152965>

Termin zgłoszenia: **do końca lutego 2014 roku**; zgłoszenia i ewentualne zapytania za pomocą załączonego formularza prosimy kierować na **adres e-mailowy**: arturfabis@wp.pl

Koszty udziału w konferencji:

opłata konferencyjna **280 zł**, (obejmuje: publikację artykułu po uzyskaniu pozytywnej recenzji, wyżywienie, kawę, uroczystą kolację); koszty noclegu uczestnicy pokrywają we własnym zakresie: miejsce w pokoju 2-osobowym w cenie 90,-zł za jedną dobę pobytu; pokój 2-osobowy do pojedynczego zakwaterowania 110,-zł za jedną dobę pobytu; miejsce w apartamencie w cenie 150,-zł od osoby za jedną dobę pobytu; koszty dojazdu: uczestnicy pokrywają we własnym zakresie.

Termin wpłaty: **do końca marca 2014 roku**;

Opłatę konferencyjną prosimy uiścić przelewem bankowym na konto:

Akademickie Towarzystwo Andragogiczne: EFG Eurobank Ergasias S.A. Oddział w Polsce, ul. Mokotowska 19, 00–560 Warszawa, Numer rachunku: 30234000090030246000000068 z dopiskiem: Konferencja Zakopane 2014, imię i nazwisko osoby uczestniczącej.

Komitety Naukowy

Dr hab. Ewa Skibińska, prof. UW

Dr hab. Agnieszka Stopińska-Pająk, prof. WSB Dąbrowa Górnicza

Dr hab. Hanna Solarczyk-Szwec, prof. UMK Toruń

Dr hab. Wojciech Horyń, prof. WSH Wrocław

Dr hab. Zofia Szarota, prof. UP im. KEN Kraków

Dr Artur Fabiś, UP im. KEN Kraków

Dr Tomasz Maliszewski, Akademia Pomorska w Słupsku

Dr Krzysztof Pierścieniak, UW

Komitet Organizacyjny

Dr hab. prof. WSB Agnieszka Stopińska-Pajak

Dr hab. prof. WSH Wojciech Horyń

Dr Artur Fabiś

Dr Agnieszka Majewska-Kafarowska

Dr Łukasz Michalski

Dr Monika Sulik

Mgr Mariola Markowska

Zielona Góra, luty 2014

Szanowni Państwo,

Mam zaszczyt w imieniu organizatorów: Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego, Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu, Akademickiego Towarzystwa Andragogicznego, Naukowego Towarzystwa Poradownawczego zaprosić do udziału w XVI Letniej Szkole Andragogów i Poradownawców pod patronatem Zespołu Pedagogiki Społecznej Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk.

W tym roku obradować będziemy w Uniwersytecie Zielonogórskim w dniach 26–29 maja 2014 r. Zapraszamy na cztery dni intensywnej pracy, twórczej wymiany myśli – doświadczeń dydaktycznych i naukowych z zakresu andragogiki i poradownawstwa. Wzorem ostatnich lat proponujemy różnorodne formy naszego spotkania. Prosimy zatem o przygotowanie referatów naukowych, komunikatów z badań, ale także sprawozdań, prezentacji, warsztatów ilustrujących Państwa pracę badawczą, dydaktyczną i doradczą.

Szczegółowo założenia XVI Letniej Szkoły Andragogów i Poradownawców przedstawiają się następująco:

1. Założenia organizacyjne:

a) Miejsce: Uniwersytet Zielonogórski – kampus B Zielona Góra al. Wojska Polskiego 69

b) Termin: 26–29 maja 2014 r.